

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200873
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319200873.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu G. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. O. G. XXX, XXX XX E. O. G., právne zastúpený advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému P. N. F., F., so sídlom P. XX, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 210,38 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 21Csp/33/2019-70 zo dňa 09. júla 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 210,38 Eur s prísl. a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 210,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 27.03.2019 až do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uvedená v článku 8, bod 8.1 v znení: Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 eur v prípade aj bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

Súd určuje, že zmluvná podmienka v K. o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uvedená v článku 8, bod. 8.4 v znení: Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody a poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli

na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1 písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby, a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka a uvedený v článku 2 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu B. súdny poplatok vo výške 16,50 eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 53a, § 54 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, § 9 ods. 1, 2 písm. c), f), j), k), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čl. 4 ods. 2, čl. 3 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa XX.XX.XXXX strany sporu uzavreli K. o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal žalobca ako dlžník dňa 17.12.2011 s vyplnením údajov v bode 5 príslušného formulára. Uvádza sa v ňom, že žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.170,- Eur s mesačnou splátkou 62,69 Eur, s počtom splátok 42 a so splatnosťou v 15. deň v mesiaci. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 45,66%. V tejto kolónke sa uvádza aj poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 Eur, RPMN pri revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Bod 6 formulára zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s tými istými údajmi ako v bode 5, ale s výnimkou RPMN za úver a pri revolvingu - tieto kolónky sú nevyplnené. Formulár Zmluvy o revolvingovom úvere má celkovo 13 bodov, pričom v bode 8 je o málo väčším písmom upravená Dohoda o poskytnutí služby - odklade splátok a v bode 8.4 je upravená Dohoda o poskytnutí služby - odplata za poskytnutie odkladu splátok.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetnú úverovú zmluvu vrátane dohody o možnom odklade splátok je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Vo vzťahu k dohode o odklade splátok a o výške odplaty uviedol, že sporný poplatok, ktorý je poplatkom za možný odklad splátok rozhodne nie je základným plnením úverovej zmluvy, teda nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia. V danom prípade neposudzoval cenu ako jej primeranosť k dodanej službe, ale celú dohodu o cene za možný odklad splátok, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť niečo, čo mu nie je dodané (tzv. teória skutočného plnenia). Pri predmetnom zmluvnom dojednaní videl súd jeho neprijateľnosť nie v samotnom predmete tohto dojednania a jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia, pretože je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby za to obdržal protiplnenie. Súd prvej inštancie takúto dohodu napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej a podľa jeho názoru ide o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym, preto takýto postup nemohol aprobovať. Napriek tomu, že spotrebiteľ túto predpripravenú zmluvu vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísal ako prvý, nemožno ho mať za navrhovateľa v klasickom zmysle, pretože návrh zmluvy žiadnym spôsobom nepripravil a nemohol do neho do konca ani žiadnym spôsobom zasiahnuť. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, pričom dôkazné bremeno opaku žalovaný neunesol. Zmluvné dojednanie nie je formulárové tak, že ak spotrebiteľ chce skutočne odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 168,17 Eur, čo je 16,78% z úveru. Nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto súd považoval za dôvodné žalobe v tejto časti vyhovieť. Záverom tiež poukázal

na to, že existujú viaceré právoplatné súdne rozhodnutia, ktorými bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka totožná s predmetom žaloby, ale aj z inej úverovej zmluvy uzatvorenej s iným klientom.

5. Súd považoval za dôvodný aj návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného úveru, pretože v uzatvorenej zmluve absentovali náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, a to: c) adresa predávajúceho, f) doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, j) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Poukázal na to, že zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok a tento nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, preto pri písm. f) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. K otázke naliehavého právneho záujmu uviedol, že vychádzajúc z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobca musel tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať. K výške bezdôvodného obohatenia uviedol, že suma 210,38 Eur predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalobca zaplatil žalovanému a výškou skutočne poskytnutého úveru (1.212,21 Eur - 1.001,83 Eur). Neprihliadol na tvrdenie žalovaného, že žalobca mu zaplatil za úver len sumu 1.024,14 Eur, pretože vychádzal z jeho odpovede na žiadosť žalobcu zo dňa 20.12.2018, v ktorej mu oznámil schválenie odkladu splátok a predĺženie splátkového kalendára o tri mesiace s tým, že k uvedenému dňu má zo splátkového kalendára uhradených 19 splátok v 100% výške a splátku č. XX má uhradenú čiastočne vo výške 21,10 Eur (19 x 62,69 Eur + 21,10 Eur). Zároveň zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy, a to až od druhého dňa po doručení žaloby, t.j. od 27.03.2019.

6. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v konaní proti žalovanému plne úspešný, preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, pričom o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

7. Keďže žalobca ako spotrebiteľ bol v konaní od platenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania oslobodený, a táto poplatková povinnosť prešla na protistranu, teda na žalovaného, súd ho preto zaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v časti uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 201,38 Eur s prísl.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že súd prvej inštancie vychádzal z jeho písomného potvrdenia zo dňa 20.12.2018, pričom zo žiadnej časti rozsudku nevyplýva ako sa súd vysporiadal jednak s vysvetlením samotného obsahu daného potvrdenia, s prehľadom prijatých úhrad a s argumentáciou žalovaného, že tri splátky, ktorých splatnosť bola odložená neboli uhradené. Poukázal na to, že žalobca nepredložil jediný dôkaz o tom, že by uhradil sumu 1.212,21 Eur. V podanom odvolaní opätovne uviedol prehľad úhrad žalobcu, pričom zdôraznil, že žalobca reálne uhradil 16 splátok a časť splátky č. XX vo výške 21,10 Eur, pričom v liste zo dňa 20.12.2018 sa neuvádza, že všetky tam uvedené splátky sú uhradené v sume 62,69 Eur. Mal za to, že predložil súdu dostatok dôkazov a vecne zrozumiteľné vysvetlenie, ktoré súd vyhodnotil tým spôsobom, že na jeho vyjadrenie neprihliadal, preto takýto postup súdu je porušením povinností vysporiadať sa s vyjadrením sporovej strany, vyhodnotiť dôkazy a riadne odôvodniť skutkové závery. Namietal, že ak sa súd nestotožnil s jeho vyjadrením, je nezistiteľné, kde sa zaoberal prehľadom úhrad, ktoré boli predložené a záver prijatý súdom odporuje základným princípom dokazovania, spôsob jeho výberu dôkazov je nepreskúmateľným, rovnako ako aj to, z akého dôvodu sa prehľadom úhrad nezaoberal. Namietal, že súd prvej inštancie prehľad vykonávaných úhrad ani nevyhodnotil a ani neuviedol dôvod takéhoto postupu. Ďalej napadol rozsudok aj pokiaľ ide o závery, že k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo. V tomto smere súd uviedol len formálny záver, že považoval návrh za dôvodný a celý rozsudok opätovne neobsahuje nič, na základe čoho súd dospel k záveru o dôvodnosti tvrdení v žalobe a nedôvodnosti tvrdení

žalovaného. Z rozsudku sa nejaví ani len to, že súd prvej inštancie sa vyjadrením žalovaného vôbec nezaoberal, a to ani vo formálnej rovine. V tomto smere poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ďalej namietal, že z prvého uvádzaného nedostatku - neuvedenia adresy predávajúceho pre uplatnenie reklamácie nie je zrejmé, aký predávajúci a aká adresa má byť uvedená, ak poskytnutý úver nebol viazaným úverom a veriteľ a predávajúci sú dva odlišné subjekty, preto je otázne, adresu akého predávajúceho mal vlastne uviesť do zmluvy o úvere. Z pohľadu preskúmateľnosti rozhodnutia je irelevantné, z akého dôvodu sa súd nestotožnil s jeho vyjadrením, podstatné je, že žiadny dôvod do rozsudku a jeho odôvodnenia neuviedol. K tvrdeniu o nerešpektovaní právoplatných súdnych rozhodnutí uviedol, že konajúcim súdom ostali nepovšimnuté časové aspekty jeho tvrdenia, pretože v čase uzatvorenia zmluvy neboli vydané a ani právoplatné žiadne súdne rozhodnutia o neprijateľnosti ktorejkoľvek časti článku 8 Dohody o poskytovaní služby. Navrhol aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

9. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností prijal správny právny záver a napadnuté rozhodnutie zodpovedá kritériám daným v ust. § 220 C.s.p.. Odvolacie námietky tak nie sú dôvodné a preto nemôžu prívodiť zmenu zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci. Uviedol, že dôkaz o úhrade sumy 1.221,21 Eur na predmetný úver predložil už v žalobe a sám žalovaný mu na základe jeho žiadosti zaslal odpoveď zo dňa 20.12.2018. Z predloženého dôkazu je jasne uvedené, že uhradil 19 splátok v 100% výške a splátku č. XX. Má uhradenú čiastočne vo výške 21,10 Eur, pričom jednoduchým matematickým prepočtom sa dospeje k sume 1.212,21 Eur. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu odvolacích trov.

10. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný namieta len nepreskúmateľnosť rozhodnutia, nesprávne skutkové zistenie a nesprávne právne posúdenie (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p.).

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietanou nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

15. K nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza, že iba také rozhodnutie je nepreskúmateľné, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. tieto právne závery v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú. Z odôvodnenia tu napadnutého rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel odvolací súd k záveru, že táto odvolacia námietka bola naplnená, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia len formálne citoval

náležitosti, ktorých absencia v uzatvorenej zmluve mala spôsobiť jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, avšak bez bližšieho odôvodnenia.

16. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že došlo k naplneniu tejto odvolacej námietky, a to vo vzťahu k nedostatočnému zisteniu skutkových okolností za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy.

17. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka bola naplnená, a to tým, že súd prvej inštancie síce aplikoval na predmetný prípad správny právny predpis, ale tento nesprávne interpretoval.

18. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemá pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa. Odvolací súd rovnako zdôrazňuje, že ani v priebehu odvolacieho konania nebol namietaný, či sponchybný spotrebiteľský charakter uzatvorených zmlúv.

19. Žalovaný podaním odvolaním vyslovil nesúhlas so záverom o absencii zákonom požadovaných náležitostí a o vzniku bezdôvodného obohatenia a už vôbec nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o výške uhradenej sumy zo strany žalobcu. Odvolací súd sa preto najprv zaoberal otázkou vyslovenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

20. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaným poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, a to z dôvodu, že uzatvorená zmluva neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti, ktoré súd prvej inštancie špecifikoval v bode 26. odôvodnenia. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že súd prvej inštancie len formálne citoval štyri zákonom požadované obligatórne náležitosti, avšak bez tohto, aby tieto bližšie špecifikoval a uviedol na základe akých skutočností a dôkazov dospel k záveru o ich absencii v uzatvorenej zmluve. V bode 29. odôvodnenia súd prvej inštancie len stroho odôvodnil prečo nepovažoval zákonom požadovaný údaj - konečná splatnosť úveru za dodržaný a uvedený v súlade so zákonom, avšak vo vzťahu k zvyšným trom absentujúcim náležitostiam neodôvodnil svoje rozhodnutie a rovnako sa nevysporiadal ani s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (najmä vo vzťahu k náležitosti zakotvenej v § 9 ods. 2

písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Súd prvej inštancie tak svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s požiadavkami zakotvenými v § 220 ods. 2 C.s.p., čím zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné odvolaniu žalovaného vyhovieť.

21. Odvolací súd dáva do pozornosti aj to, že súd prvej inštancie sa síce správne zaoberal preskúmaním, či uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, avšak vzhľadom na vykonané dokazovanie (bod 4. a bod 5. odôvodnenia) sa odvolaciemu súdu javí, že k určitým nezrovnalostiam medzi sporovými stranami došlo už pri uzatvorení zmluvy, keďže niektoré údaje vyplnené žalobcom ako spotrebiteľom v bode 5. predmetnej zmluvy neboli zhodné s údajmi v bode 6. zmluvy, ktorá bola vyplnená žalovaným ako veriteľom. Uvedené nezrovnalosti, tak mali súdu prvej inštancie naznačiť, že bude potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či vôbec došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy (v celom rozsahu alebo len v časti) a až po konštatovaní, že zmluva bola uzatvorená platne, ďalej sa zaoberať tým, či táto spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a ak zmluva tieto neobsahovala, zaoberať sa následne aj výškou bezdôvodného obohatenia, t.j. zistiť aká bola žalovaným reálne poskytnutá suma žalobcovi a v akých výškach boli žalobcom uskutočnené úhrady na predmetný úver. Napriek uvedeným skutočnostiam sa súd prvej inštancie už priamo zaoberal len posúdením, či zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti a po konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa zaoberal už len výškou bezdôvodného obohatenia. Aj z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vrátiť, s tým, aby sa v prvom rade zaoberal otázkou platnosti uzatvorenia zmluvy, a to najmä s poukazom na body 5. a 6. uzatvorenej zmluvy v kontexte s ust. § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy, teda posúdil proces vzniku zmluvy - návrh zmluvy a prijatie návrhu zmluvy a na základe výsledkov týchto zistení, ďalej posúdil žalobcom uplatnený nárok. Zároveň je nutné v tomto prípade sa vyporiadať aj s námietkami ohľadom skutočnej výšky žalobcom zaplatenej sumy, pričom dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi.

22. Odvolací súd záverom ešte zdôrazňuje, že žalobca v podanej žalobe žiadal priznať úrok z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba s prílohami bola žalovanému doručená dňa 26.03.2020 (doručenka za č.l. 23), pričom v zmysle požiadavky žalobcu, bol druhým dňom od doručenia žaloby žalovanému deň 28.03.2020, preto aj v tejto časti nebolo rozhodnutie súdu prvej inštancie správne.

23. Z vyššie uvedených dôvodov tak preto odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - posúdiť platnosť uzatvorenia zmluvy a v nadväznosti na zistené závery opätovne posúdiť žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom sa bude potrebné vyporiadať aj s tvrdeniami a argumentmi sporových strán - následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť.

25. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).